SĂ NU UITĂM

(Urmare din pag. I-a)

Cum? Poate organizând lagărele tăcute și uzinele morții din Maidanek și Tremblinki.

Dar au început să dea înapoi prea din vreme. Ei mai trag, dar au și început să se vaiete. Ei mai ucid copii, dar se pregătesc să se spele pe mâini.

Se spune că a-și aduce aminte înseamnă a trăi. Într'adevăr, omul care și-a pierdut memoria, a pierdut totul în viață, a devenit efemer. Dar, a-și aduce aminte, nu înseamnă numai a trăi, ci și a salva viața, a salva viitorul generațiilor, a salva noțiunea însăși de „om". Uneori, fatalitățile istoriei au pus probleme grele în fața înțelepților. Dar Germania lui Hitler nu e o problemă. Nici nu e un monstru apocaliptic și nici măcar un sfinx. E pur și simplu un păduche de exantematic. Azi oamenii au înțeles ce este fascismul. dar nu toți vor să-și aducă aminte ceeace au înțeles. A uita înseamnă a ierta. Dar a ierta pe călăii dela Maidanek, înseamnă a-ți crește copiii în vederea unor instalații mult mai perfecționate decât camerele cu gaze. Nu sunt un om politic. Datorită meseriei mele, mă ocup mai ales de sentimentele oamenilor, căci fiecare scriitor e un psiholog. Fiecare scriitor e — cu sau fără dorința lui — un moralist, chiar dacă nu-i trece prin cap de-a cugeta la preceptele moralei. Dar în calitatea mea de scriitor vreau să reamintesc cetitorilor despre sursele sufletești ale fascismului.

Ani îndelungați, hitleriștii și-au educat — în mod adequat — tineretul. Care era principiul de bază? Conștiința supremației lor. Acum lumea a aflat ce înseamnă supremația unei rase sau unei națiuni. Dacă fiecare popor va hotări că el e poporul ales să aibe întâietatea pe pământ și că are dreptul să disprețuiască pe celelalte popoare, vor vedea în cursul acestui „secol 20" noui uzine à la Maidanek.

Pe ce se bazează supremația Germaniei? Pe trecut, vor răspunde unii. E evident că în trecut Germania a dăruit lumii filozofi eminenți, compozitori geniali, poeți și savanți. Niciunuia dintre anti-fasciști nu-i vine în minte să renunțe la Goethe sau la Beethoven. Dar cultura nu e o rentă viageră, ci o neîntreruptă sforțare, un proces de conștiință. Iar Germania fascistă nimic din măreția trecutului. Noi rădem de degeneratul care încearcă să-și scuze prostia sau incultura prin șirul de nobili strămoși, prin ascendenți celebri. Nu e numai ridicul, dar e și desgustător poporul care — în timp ce-și incendiază muzeele și bibliotecile, urlă c'o face din îndemnul lui Schiller sau în numele lui Kant.

Nemții sunt mândri de realizările lor din prezent, răspund alții. Mândri? Au dece? Poate de circonferința burții lui Göring? De „sex-appealul" lui Goebels? De incultura și desfrâul miniștrilor celui de-al treilea Reich? De munca lui Himmler? Sau, poate, sunt mândri de realizările lor tehnice, de curătenia orașelor germane, de confortul locuințelor lor? Dar toate acestea n'au fost create de fasciști: Hitler a minat Germania. Iar noi să ne aducem amin'e că tehnica americană e superioară, că orașele olandeze sunt mai curate, că locuințele suedeze sunt cele mai confortabile din lume. In afară de aceasta, să nu uităm că nici tehnica nu e totul. Ea trebuie desvoltată pe o armatură solidă, pusă în slujba unor scopuri înalte. Și nu poate încăpea nimeni că civilizația Germaniei fasciste nu a slujit unor scopuri josnice! Căci uzinele morții, camerele de gaze și cazanele din Maidanek erau înainte realizări tehnice, chiar culmea (!) tehnicei. Iar masacrul în massă al copiilor era, bine înțeles, perfecțiunea acestei metode tehnice.

Nu, supremația germană pe care hitleriștii o inoculează copiilor lor nu e dictată nici de măndria trecutului, nici de realizările prezente. Grandomania Germaniei e bazată pe o prejudecată, pe credința în virtuțile magice ale sângelui german, pe convingerea că tot ce e german e superior unui tot ne-german.

Cu treizeci de ani în urmă, am asistat la o discuție amuzantă; aceasta se petrecea în Champagne, unde se afla brigada mea. Un gascon, văzând în castron „casa" noastră (un fel de grîș, nota trad.) a exclamat: „Asta n'ar mânca-o vitele noastre!" Un soldat rus îi răspunse: „Dar voi mâncați broaște și la noi nici vitele n'ar mânca broaște!".

De gustibus non disputandum est — personal, îmi plac și broaștele și „casa", dar fasciștii au inundat pământul cu sângele milioanelor de tineri în numele gustului german. Tânărul fascist e convins că blonda Gretchen e superioară Jannette' cea brună, că berea e mai gustoasă decât vinul sau cidrul, că Berlinul e mai frumos decât Leningradul și Londra, că omul care în loc de „guten tag" „spune „bonjour" sau „good-morning" își dovedește prin acest cuvânt nemernicia.

Izvoarele fluviilor însângerate își iau cursul din — pare-se — nevinovatele bălțoace ale prostiei omenești. Copiii râd uneori, de tot ce e străin, ce pare neobișnuit; părinții lor însă îi dojenesc și copilul înțelege că lucrul nu se mărginește nici la casa lui, nici la orașul lui, nici la ceeace cunoaște și înțelege el. Fiecare om, ca și fiecare popor iubește ceeace e al lui, din copilărie. Un rus nu va trece nepăsător pe lângă trunchiul alb al mesteacănului!... Dar noi nu am afirmat, nu afirmăm și nu vom afirma vreodată că mesteacănul e mai „nobil" decât chiparosul sau mai „demn" decât cedrii.

Uneori, propria ta mamă e mai cuminte decât vecina, dar n'o iubești fiindcă e mai bună sau mai înțeleaptă, ci fiindcă ți-e mamă. Adevăratul patriotism e modest și nu are nimic comun cu naționalismul. Patriotism înseamnă frăție, iar naționalism, înseamnă dușmănie și moarte.

„Man Muss die Slaven an die Wand drücken" era o frază caracteristică pedagogiei germane. Elevilor nu li s'a spus niciodată că slavii au dat oamenirii un Kurr și un Copernik, un Chopin și un Tchaikovsky, un Tolstoi și un Cehov, un Mendeleev și un Lobacevsky. Li se spunea numai „an die Wand drücken!" (a strivi la perete) Dece? Fiindcă Hans poartă o pălărie verde cu pană de cocoș, fiindcă Willy adoră „Kögelbann", fiindcă Fritz spune nevesti-si în clipele de tandrețe „kätzchen".

Toată lumea a înțeles acum ce înseamnă grandomania rasială și națională. Cuptoarele din Maidanek în care au ars oameni, francezii, rușii, polonezii și evreii, aceste cuptoare n'au fost zidite dintr'odată, ci au fost întemeiate încet, încet, au crescut din mâinile oamenilor cu sufletele pline de ură și orgoliu de rasă. Oamenii nu trebue să uite niciodată că naționalismul e calea spre Maidanek. Dacă un popor își construește libertatea cucerind „spațiile vitale" ale altor popoare, dacă statul condiționează sau retrage drepturile cetățenilor potrivit culorii pielii sau formei nasului lor, dacă un cetățean poate fi pus în afara legii, fiindcă are accent diferit, sau își face rugăciunile altfel decât vecinul lui, atunci acest popor și acest stat sunt în primejdie.

Fascismul s'a născut în straturile cele mai obscure ale conștiinței umane. Rezultatele lui se văd astăzi — ruinele Varșoviei, foametea Parisului rănile Londrei.

Trebue să ne aducem aminte — fascismul s'a născut din pofta de câștig, din prostia și grandomania unora, din perfidia și frica altora. Dacă oamenii vor să sfârșească cu această ingrozitoare molimă, ei trebue să curețe pământul de tot ce este fascism.

ILYA EHRENBURG
(Pravda —17 XII)

PASTORALA DE CRĂCIUN
A I.P.S. MITROPOLIT AL ARDEALULUI

„Ce i-ar folosi omului de ar dobândi lumea toată și-și va pierde sufletul său? Sau ce va da omul în schimb pentru sufletul său?"

Mat. 16, 26.

Nicolae,
din îndurarea lui Dumnezeu Arhiepiscop al Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu și Mitropolit al Românilor ortodocși din Ardeal, Bănat, Crișana și Maramureș
Iubitului cler și popor: Har și milă dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru Iisus Hristos

Iubiții mei fii sufletești.

Atotmilostivul Dumnezeu ne-a ajutat să ajungem iarăși praznicul Nașterii celei după trup a Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Sărbătoarea aceasta ne aduce aminte de minunea coborîrii Fiului lui Dumnezeu până la noi, pentru a ne ușura în greutățile vieții, a ne lumina drumurile ei și a ne hărăzi mântuirea cea de veci. Solia Crăciunului ne aduce mărturia iubirii atotcovârșitoare a lui Dumnezeu, care „așa a iubit lumea, încât și pe Unul Născut Fiul Său l-a dat, ca tot cel ce crede într'ânsul să nu piară, ci să aibă viața de veci" (Ioan 3. 16). Această iubire a lui Dumnezeu strălucește și în bezna zilelor noastre și par'că azi simțim mai mult mângâierea și folosul. Căci de ivirea luminii omul se bucură mai mult în vreme de întunerec, decât în cea în care toate se văd și toate sunt liniștite. Tocmai azi când ni se pare că nu mai înțelegem planurile și căile lui Dumnezeu, praznicul venirii în lume a Fiului lui Dumnezeu ne este o dovadă și o chezășie că Dumnezeu n'a părăsit lumea și pe om, ci își întinde neconterit spre noi dreapta Sa izbăvitoare. Așa precum la coborîrea Sa în lume Mântuitorul nostru s'a așezat în mijlocul celor mai smeriți și mai împovărați dintre oameni, la fel și azi El își trimite lumina, harul și iubirea Sa în sufletele noastre înconjurate de o viață frământată și înviforată, ca să nu fie răpite și duse în fund de aceste sbuciumări, ci să le mântuiască din vârtejul lumii.

Urmărind mântuirea sufletească a oamenilor, El a adus în lume marea învățătură: „Ce i-ar folosi omului de ar dobândi lumea toată și-și va pierde sufletul său?" Prin această învățătură Mântuitorul a desvăluit pentru întâiași-dată oamenilor, cu putere, prețul cel neasemănat al sufletului, care mai presus decât lumea aceasta cu toate strălucirile, cu mărirle și cu bogățiile ei.

In mijlocul războiului prin care trecem, cuvântul acesta despre prețul sufletului capătă un înțeles și mai adânc. Se vorbește azi despre pierderi și despre câștiguri de război. Dacă ne gândim la pierderi, ne vin în minte distrugeri de orașe și sate, risipiri de bunuri mari, peirea unor comori de artă și de cultură, iar pe deasupra tuturor pierderea a milioane de vieți tinere. Dar cea mai mare pierdere cu care ne alegem de pe urma războiului este pierderea din viața sufletească a oamenilor. Aceasta stă în sălbătăcirea năravurilor omenești, în întinderea poftei după câștiguri nemăsurate, după plăceri neiertate și după o viață ușuratecă. Dacă pierderile de averi se pot înlocui, pierderea din viața sufletelor va avea urmări ce nu se vor putea lecui curând și va prilejui multă vreme mare neorânduială în mijlocul popoarelor. Pierderile de averi le simte omul numai pentru o vreme, dar pierderea cea din suflete îi aduce pagubă și osândă veșnică. Chiar dacă n'ar fi pierdut cineva nimic din bunurile materiale în acest război, ci dimpotrivă ar fi dobândit avuții nenumărate: ce-i va folosi dacă și-a pierdut sufletul? Mântuitorul ni se înfățișează ca și când ar ține în mână acul unei cumpene care într'un taler are toată bogăția lumii, iar în celălalt un singur suflet omenesc. Talerul cu sufletul atârnă până la pământ, iar cel cu toate bunătățile lumii nu cântărește nici a suta-mia parte din greutatea sufletului.

De unde vine acest mare preț al sufletului? De acolo că sufletul e dela Dumnezeu, e viață și duh după chipul vieții și duhului dumnezeesc. Prin suflet omul se ridică deasupra lumii trecătoare. Sufletul e partea nemuritoare a omului, e lumina cea nestinsă din el. Toate ale lumii se putrezesc, pentrucă toate sunt țărână. Sufletul însă străbate dincolo de mormânt, rămânând în veci împreună cu Dumnezeu.

Dar sufletul e și partea cea mai gingașă din om. Orice gând necuviincios orice cuvânt urît, orice faptă păcătoasă îl întinează și-i schimonosește. De aceea se cuvine să avem mare grijă de el. Cu toate acestea, adeseori vedem că oamenii își primejduesc viața sufletului, nedându-și seama de prețul ei și de nefericirea veșnică ce și-o atrag prin întinarea ei. Dacă sufletul este comoara cea mai mare și dacă de păstrarea nestrîbită a acestei comori atârnă ajungerea noastră la țința vieții, care este fericirea cea de veci, atunci străduințele cele mai de seamă ale oamenilor ar trebui să fie închinate toat mântuirii sufletului.

Dar omul căzând în întunerecul păcatului se străduește mai mult să dobândească lumea aceasta. El se lasă dus de pofta nesăturată de avere, de dorința neînfrânată de plăceri, lipindu-se tot mai mult de lume. Dar pe măsur' ce dobândește lumea, adică pe măsură ce-și găsește mulțumirea în ceea ce-i poate da lumea, își lasă sufletul să slăbească și să se îmbolnăvească. Și atunci, nu-i de mirare că în vremuri de necazuri și de greutăți sufletul lui nu poate răbda, nu poate sta sta drept și tare. Un astfel de om cade doborît de poverile unor nimpuri grele, sleit de puteri ce curaj și de ori ce nădejde. Iar în fața morții omul acela, văzând cum lumea de care s'a lipit se topește și de altceva neștiind să se sprijinească, nu găsește în sufletul lui slăbit nici un razim, nici o mângâiere, nici o întărire. Ceasurile acestea îi sunt aceluia cea uri de grea judecată încă pe pământ. Dar cu cât mai grea va fi judecata la care se va înfățișa

(Continuare in pag. 4-a)

NOTE

ADUCEȚI-VĂ AMINTE!..

Trec și acum, — de câteva ori pe zi, — prin fața unora din clădirile cari, în timpul neuitatelor bombardamente de astăvară, mi-au servit ca adăpost. Privesc și azi, — lung și cu strângere de inimă, — zidurile cari cuprindeau sute de persoane, venite în goană și strânse acolo ca în niște lugubre case ale groazei, dar și ale speranțelor supreme.

Eram, acolo, toți, solidari în tragica și desăvârșita nesiguranță a clipei imediat următoare și în sfâșietoarea neliniște pentru un oribil sfârșit iminent...

Eram, toți, în antecamera Eternității...

Simțimântul ceasurilor de atunci, cine-l poate uita ?..

Azi, după atâta trecere de timp, îmi dau seama că crunta încercare ce ne-a fost hărăzită, a avut, — pe plan mare, sufletesc, — un rol profund reformator: ea a pus, pe mulți din noi, direct în fața lui Dumnezeu și pe toți laolaltă, față în față cu Moartea. (Acesta este, dealtfel, singurul bun pe care conștiința mea înclină să admită că îl poate avea acțiunea care se numește război...).

In fața morții care plutea deasupra și ne pândea alături, noi, — cei ce am rămas pe loc în București verel 1944. — vorbind cu propriul nostru cuget, ca și alții, în alte părți am trăit comunitatea unor amarnice zguduiri și a unor arzătoare speranțe, necunoscute niciunei alte generații precedente... Și, aduceți-vă aminte, cugetul nostru, al tuturor, făcea atunci un solemn și puternic legământ pentru viitor: Ne legam, atunci, în chip nestrămutat, ca, odată scăpați de prăpăd, să ne străduim pentru orânduirea unei lumi mai curate, mai înțelegătoare și mai drepte, pentru contimporani și pentru cei ce vor veni după noi...

Aduceți-vă bine aminte! Așa ne-am legat atunci... Dacă azi, am uitat cumva, sau vom uita, înseamnă că nu mai putem spera nimic pentru viitorul prea nefericiților locuitori ai Pământului! *M. Negru*

AJUTORAREA IAȘULUI

Următoarele sume au fost depuse la contul C. E. C. nr. 14.831 al „Cercului Ieșenilor" pentru fondul de ajutorarea Iașului.

I. P. S. S. Nicodem Patriarh al României 100.000 lei; P. S. Arhiereul Athanasie D. Bârlădeanu 10.000 lei; d-na Adina general I. Crețulescu 50.000 lei; general Ioan Anastasiu, președintele Cercului Ieșenilor 20.000 lei; profesor Eugen Neculcea, ministru plenipotențiar 10.000 lei; general C. Manolache 10.000 lei; Mihail Sadoveanu 5.000 lei; general St. Ganea 4.000 lei; Mihail Bottez Kaukaz, industriaș 20.000 lei; d-na și d-l inginer Emilian 10.000 lei; lt. colonel Gh. Caracaș 10.000 lei; d-na Florica Dănilă Lărgeanu 5.000 lei; avocat Alex. Fotino 5.000 lei; inspector Jean Bottez 5.000 lei; cinematograful „ARPA" 97.155 lei; d-na prof. dr. A. Obreja 4.000 lei; colonel Corneliu Cocea 2.000 lei; comandor Ionescu Jonsohn 2.000 lei; pictor N. Alexandrescu 2.000 lei.

LĂMURIRI
IN LEGĂTURĂ CU ACTIVITATEA COMISIEI AGRARE

de prof. ERNEST GRINȚESCU

Dela începutul guvernării actualului regim s'a prevăzut, ca unul din principalele puncte din program, efectuarea unei reforme agrare, care să pună agricultura țării pe noui temelii, menite să satisfacă nevoile imperioase ale vremurilor de față.

Pentru stabilirea principiilor unei astfel de reforme, ministerul agriculturii a numit o comisiune compusă din delegații partidelor, ce iau parte în guvern, cât și din cei mai recunoscuți specialiști și reprezentanți ai instituțiilor științifice și de cultură în legătură cu agricultura.

Din primele ședințe ale comisiunei, deși se părea că ar fi unele discuțiuni bazate pe ideologii diferite, totuși în urma lămuririlor date de reprezentanții partidelor și de specialiști, punctele de vedere deosebite s'au apropiat și un consens general dovedește fixarea punctelor fundamentale ale acestei reforme.

Astfel s'a stabilit principiul necesitatea reformei, ca distribuție a pământului, ce se va dovedi a fi de prisos, în urma examinării obiective a disponibilităților. Cât, cum, când și cui să se dea acest disponibil rămâne să se hotărască definitiv, în lumina datelor statistice, cari au fost cerute cu insistență de specialiști și de unii reprezentanți ai partidelor. Era, desigur, prematur să se pronunțe cifre maximale sau minimale, loturi tip, loturi economice, suprafața defalcată, ori mărimea proprietății exploatată ca fermă organizată atât pentru creștere de vite cât și pentru industrii agricole.

In discuțiunile urmate, sprijinirea pe date statistice a fost contestată și s'a cerut un nou recensământ. Comisiunea, însă, în plenul ei s'a pronunțat pentru consultarea Institutului de statistică, care să arate valoarea cifrelor și, într'adevăr, reprezentantul cel mai autorizat al acelui institut de mare valoare științifică a spulberat orice îndoială asupra veracității recensământului agricol din 1941, redat în toate amănuntele lui. O asemenea lucrare, dată fiind actualitatea ei — durează abia de trei ani, — cât și greutățile ca și imensul material și personal ce a cerut, e de natură să ajute lucrările comisiei agrare, fără a mai recurge la un nou recensământ, care ar întârzia, cu ani de zile, o operă, ce se cere efectuată cât mai repede.

Dar, lucrările comisiunei cer multă chibzuință și din alt punct de vedere. O reformă agrară cuprinde în însăși definitia ei, nu numai o deplasare cantitativă de teren dintr'o mână în altă mână, ci mai mult încă, o statornicire a principiilor călăuzitoare către o agricultură mai bună, cu maximum de eficiență pentru populația mărită a satelor și orașelor și pentru nevoile imperioase ale schimburilor internaționale ori ale sarcinilor de război. Apoi vine în considerație funcția economică ce trebuie s'o îndeplinească pământul ca să dea randamente din ce în ce mai sporite, atât cât permite posibilitatea de producție a acestui mijloc de exploatare. De asemenea nu trebuie uitată condiția juridică în care va fi nevoie să se stabilească proprietatea rurală ca să evite fărămițarea și să înlesnească comasarea.

Iată o serie întreagă de considerațiuni ce impun o examinare obiectivă și calmă a chestiunei agrare și e de dorit ca activitatea comisiunei să nu fie stânjenită prin considerații din afară, streine de preocupările și de lucrările obiective și științifice ale comisiunei, care urmărește atingerea unui obiectiv de interes obștesc: în cele mai bune condițiuni, atât pentru sporirea randamentului producției în agricultura românească, cât și pentru satisfacerea unor postulate de ordin social a căror importanță nu scapă nimănui.

FLORILE DALBE...

de DAN BĂLTEANU

Au înflorit din nou bătrânele noastre colinde... Pretutindeni: în case, în bătături, la ferestre, pe uliți, în suflete... Melodia sună ca un argint curat. Dar cine poate să le zugrăvească minunea lăuntrică? Zadarnice sunt toate cuvintele și toate semnele buchisite cândva dintr'un abecedar uitat în vreme și 'n depărtări de amintiri...

Florile dalbe, flori de măr!...

Florile copilăriei, florile idealurilor noastre, flori visate în atâtea cumpene grele, flori pe care nimeni și nimic nu le poate întina, unde să vă mai caut? Unde să vă mai găsesc? Acolo, în satul meu, pierdut în margine de Bărăgan, sau aici în asfaltul orașului mare?

Acolo au îmbătrânit toate... Și casa, și salcâmii și dealurile.... A rămas doar lacrima mamei și privirea blândă din ochii tatei.... Pridvorul acela în care v'am văzut înflorind pentru întâia oară, azi îl rod carii...

Aici? In orașul acesta mare, unde viața are legi aspre, neîndurare, unde străzile fug din zori și până noaptea târziu, unde visul este ucis de asfalt și de cutezanța de ciment și beton a caselor, unde să vă caut?.. Aici deabia eu mi-am putut găsi un loc sub soare... Și cât m'am sbătut ca să mi-l găsesc!...

In suflet? O, da! Acolo v'aș putea găsi!.... Dar mă mai pot duce acolo? Mai pot oare să mă sui în lumea lui de umbră și lumini, așa cum făceam odinioară? Am azi împăcarea deplină cu mine însumi ca să pot face acest drum?... Nu știu...

Flori dalbe, flori de măr, de șase ori la rând v'am simțit fluturarea în acest suflet, dar de atunci și până acum, peste lume, dela un capăt la altul, bubuie tunul... Și de fiecare dată am crezut că clopoțeii voștri albi vor scutura peste această lume închingată în fier și foc, lumina bună a păcii.. Că oamenii vor înțelege graiul vostru de petale sfinție în jurubița de nostalgie bătrână a colindului... Dar tot de atâtea ori nimeni nu v'a ascultat... Voi ați înflorit tot așa de invoalt și tot așa melodia voastră ne-a bătut la porțile sufletului. Insă porțile lui au fost ruginite și nu s'au deschis... Pentrucă acolo nu s'a găsit nici o fărâmă de loc care să vă primească. Apoi lumina voastră s'a stins, tăcut, în timp ce tunul bubuia tot mai înverșunat și în urma lui nu rămânea decât ruină și sânge... Sânge mult, mai ales sânge...

Au căzut zodii prea grele, pedepse prea mari; omul, îngrozit de faptele lui, își caută azi rosturile unei lumi noi. Pe aceste ruine pe care le seamănă războiul zi de zi și ceas de ceas, acest mare neînțeles care domnește în om se străduește să facă o lume mai bună... Prea au murit mulți cu idealul acesta strâns în pleoape ca 'ntr'un căuc, pentruca să nu se zidească cu jertfe, un răsărit mare și frumos, ca poezia ramurilor voastre...

Flori dalbe, flori de măr, azi nu vă mai caut în suflet... Vă caut însetat, în ochii copiilor noștri... Numai acolo vă mai pot afla... Acolo lumea sufletului vă este deschisă... Uite ce frumos râd copiii, cu gropițe în obraji... Ce deplin vă oglindiți în ochii lor!... Și parcă așa, prin ei, vă strecurați și în funinginea noastră...

❖

Flori dalbe, flori de măr, flori neprihănite, în lumina cărora mi-am legănat întâii ani, întâile porniri, întâile mirări, făceți-mă iar prietenul vostru, robul vostru... Așterneți-vă iar în sufletul meu ca odinioară... In sufletul acestei lumi care nu-și mai află ogoire... Poate că odată cu voi, de acolo, de undeva, va veni, surâzătoare, pacea! Pacea cea mare!...

Flori dalbe, flori de măr, când o să vă primim cu toate ușile deschise?! Când?

—⊙❖⊙—

Profesorii
Cartojan și Andriesescu comemorați de Academie

Academia Română a ținut Vineri o ședință intimă consacrată pomenirii regretaților profesori N. Cartojan și I. Andrieșescu.

D. Dim. Gusti, președintele Academiei, a rostit o vibrantă cuvântare omagială, arătând marile merite ale celor doi profesori dispăruți.

DROGUERII, PARFUMERII și SALOANE DE COAFURA
Aprovizionați-vă cu originalul
OLIO-CAP
Inlătură mătreața, oprește căderea părului și-i redă reflexe naturale.
„TRIZOL" Str. Brațului 15.
Tel. 2.86.12 4013

COAFOR
„MARCEL"
din Piața Buzești
Specialist în Ondulații Permanente și vopsit
Str. Alexandru Lahovari 5
GEORGE și OLGA
Telefon 5.03.68

DACHE & IONESCU
Bărăției 35. Telefon 4.08.55.
Mobile și articole de tapițerie
Urează distinsei sale clientele și furnizorilor
SARBATORI FERICITE
R. C. 152/936 4012

STELA JILESCU
IOAN TULBURE
CASATORIȚI
3 Dec. 1944 Ploești-București
74

VITTORIA STELLON
EMIL MUNTEANU
Licențiat Academia Comercială
CASATORIȚI
București 25 Dec. 1944. Iași
75

BLĂNURI
Cumpărați cu încredere la DEPOZITUL SFT. ION NOU Nr. 7, telefon 6.33.04
Nurci, Vulpi Argintii și Albastre, Astrahan asortat pentru mantouri și haine gata
4019

Act de mulțumire

Aduc și pe această cale mulțumirile mele cordiale D-lui Dr. Ștefan Timotei din Str. Domnița Anastasia 8 pentru că m'a vindecat de un reumatism gutos anchilozant de care sufeream de mult timp și de care m'am tratat chiar și la Viena fără rezultate.
CARLA CZELL
Str. Cometa 16
București
76

STOFE FINE
BARBATEȘTI ȘI DE DAMA
MATASURI — TAFTALE
Prețuri excepționale
ȘTEFAN COSAC
Fost la Casa Oștirii
Str. Filiti nr. 6
(prin Victoriei 2)
R. C. 339/944 4018

AZI COSTUMELE
paltoanele, încălțăminte, lingerie, bocanci, uzate, bărbătești, ofițerești vindeți Biroului Sandu, care oferă prețuri excepționale, neluând în seamă concurența. Telefonați primul spre convingere 3.55.98 și în zece minute specialiștii (motocicliștii) noștri sunt la domiciliul dvs. Rețineți: telefonați cu încredere 3.55.98, Sandu. Vechea casă de încredere care sfidează orice concurență. 4015

„Auto-Ambasador"
ANTON CALO
Bd. Filantropiei 62. Tel. 7.30.45.
urează distinsei sale clientele
SARBATORI FERICITE!
4023

Blănăria D. IONESCU
Str. Colței 6. Tel. 4.20.15
Urează distinsei sale clientele
SĂRBĂTORI FERICITE
R. C. 6805/932 4016

Firmă serioasă
având biurou central introdusă atât la Stat cât și în comerț și industrie, preia reprezentanțe, face combinații afaceri branșa pielăriei, textile, materii prime, mașini industrie, etc.
Oferte: Telefon 4.05.33 între orele 8—10, 14—16 și la ziar sub 122 L.

PETRECEȚI SĂRBĂTORILE

TEATRUL COLORADO		
LUNI	MARȚI	MIERCURI
25 Dec. ora 2 d. a. ora 5 d. a.	26 Dec. ora 10.30 dim. ora 2 d. a. ora 5 d. a.	27 Dec. ora 2 d. a. ora 5 d. a.

cu BIRLIC și ION TALIANU
la extraordinara comedie
AZAIS

ALEXANDRU fost LUCHIAN
DUMITRAȘCU
STR. NICULAE GOLESCU 5 TEL. 3.73.99
Mare depozit de: ICRE NEGRE PROASPETE ȘI TESCUITE ȘAMPANIE
1500

COMERCIANȚI, COOPERATIVE, ECONOMATE, CANTINE
Aprovizionați-vă direct dela fabrică cu
Pește cu ceapă (sardele) Pește afumat
în lădițe de 5-7 kg.
Inlocuitor de cafea în pachete de 1/5
Inlocuitor de cacao în pachete de 1/10
Comenzi executăm prompt
INDUSTRIA ALIMENTARA **HAGI-BEY**
București, Cal. Rahovei 183. Tel. 5.41.73
R. C. 2066/934
Primim spre prelucrare marfa clientului, pentru afumături și alte preparate din pește. 4006

SPECIALITĂȚI DE PARFUMERIE
Articole de toa etă fină
Specialități medicale
indigene și străine
La Drogueria Medicinală „SAVOY"
FARMACISTA MARIA LASCAR
Reg. Com. 1413/943 CALEA VICTORIEI 33

INTRE RINDERILE GAZIFICATOARELOR HURMUZI
Anunță onorata sa clientelă că a pus în fabricațiune și vânzare cunoscutele gazificatoare, care sunt singurele brevetate și garantate.
Nu vă lăsați induși în eroare de reclame imitatoare, care nu prezintă garanții
INTREPRINDERILE HURMUZI
Bd. Maria 98. Tel. 5.90.04. R. C. 835/933.
urează distinsei clientele
SARBATORI FERICITE!
4020

INDUSTRIA ALIMENTARA
HAGI-BEY
NĂSTASE H. CRISTEA
Cal. Rahovei 183 și 331. R. C. 2066/934.
Afumătorie de Pește—Fabrică de cafea și surogate
Urează onoratei clientele, furnizorilor și prietenilor
Sărbători fericite! 4007

CONFECȚIUNI DE COPII
MARIA VATRI
Str. Banului No. 3 (Calea Victoriei)
MODELE ORIGINALE și CADOURI FRUMOASE
Artă, Promptitudine. Conștiinciozitate 4010

COMPANIA ANTICA ROMÂNIA
COSTICĂ DUMITRIU — R. C. 48/943
Calea Moșilor 88. MAȘINI DE CUSUT
Urează distinse i sale clientele
SĂRBĂTORI FERICITE 401

LIBRĂRIE, PAPETĂRIE, MĂRUNȚIȘURI, JUCĂRII ȘI DEPOZIT DE HÂRTIE
La Comerțul Românesc
LUCA MANOLACHE
București — Strada Carol Nr. 45 — București
En gros — Import — En detail
Cont CEC Nr. 5108. Reg. Com. Nr. 272/931 și 1894/938.
Reg. Imp. 4319/940. Tel. 4.21.82.
Urează onoratei sale clientele, furnizorilor și prietenilor „Sărbători fericite" și „La Mulți ani"

50.000 LEI
va primi aducătorul actelor autocamionului Opel-Blitz Nr. 21.060 B. pierdute în ziua de 18 Decembrie c. pe Șoseaua Bacău—Ploești
Adresa: Ing. PEDRAZZOLI
București
Str. Docterand E. Iosif 24
(prin Str. Dr. Lister)
Telefon: 3.91.88
105

Furându-se
118 Basmale de mătase negre 100/100 cm. imperiale, una scurtă de lână bărbătească, măsură mare și alte lucruri rog pe acela ce poate da indicații asupra lor să comunice contra recompensă la Mielu Iosefovici, Str. Căuzași 22 4026

VINDEM EFTIN TIPOGRAFIE
bine utilată, în centrul Capitalei
Adresați telefon 7.35.57, orele 9— 402